

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Pjerrot (Hjalmar Davidsen, DK, 1917)

Nordisk Films Kompagni

Ns 1580 (pdf: p. 2–38)

Det Danske Filminstitut / Danish Film Institute

1010

19/8-16
A. B.

Jaldemar Andersen & Co.:

L. M. B. J. J. J.

P j e r r o t .

=====

Kino-Skuespil i 3 Akter.

P e r s o n e r n e .

Jean Riot, Skuespiller ved "théâtre comique"

Pierre Layette, Inspektör ved "

Gabriele Layette, hans Datter.

Garoché, Direktör ved "théâtre comique"

Ninon.

1 A k t .

1.

"Théâtre comique's" fejrede Førstekraft, Jean Riot og hans Kæreste, Gabriele Layette, er optaget af at arrangere deres tilkommende Hjem.

(Herrevelse) Jean Riot staar i Skjortærmer oppe paa en Stige, ifærd med at henge et Billede op, rettende det efter Gabriele, som finder, at det hænger skævt. Han springer nu ned af Stigen, omfavner hende muntert og gaar i Lag med nogle Portierer, der skal hænges op. Gabriele hjælper ham troligt.

2.

Gabrieles Fader, Inspektör ved "théâtre comique", Pierre Layette, som grundet paa sin ulyksalige Spillelidenskab har en klækkelig Underbalance i sin Kasse, faar en ubehagelig Meddelelse af sin Direktör.

(Inspektörkontoret) Layette sidder og grunder. Foran ham ligger hans Regnskabsböger. Han farer op, da Direktör Garoche træder ind i Køntoret. Direktören meddeler ham, at der kommer Revision Dagen efter, og beder Layette have Regnskaberne parat. Layette sidder først som lammet, samler sig saa og smiler anstrengt: det skal nok være i Orden! Direktören gaar. Da falder Layette sammen som en Klud og sidder saadan stirrende paa et Fotografi, som staar paa Bordet, - af hans elskede Datter Gabriele. Han skjuler Ansigtet i sine Hænder.

3.

Herrvaulet
(Dagligstuen) Portieren er hængt op. Da husker Jean paa Tiden, ser paa sit Ur og trækker i sin Frakke. Han skal paa Teatret. Hun stikker kølent sin Arm ind under hans og de forlader Værelset, efter stolte at have betragtet dets Pragt.

4.

(Inspektörkontoret) Layette ser atter op, stirrer grundende frem for sig, rejser sig saa og tager et Bundt Pengesedler ud af Skabet, staar et Øjeblik med dem i Haanden og stirrer ubeslutsomt paa dem.

5.

(Teatret. - Skuespiller-Indgang). Et Par Skuespillere gaar derind. Saa kommer Jean og Gabriele, han vil tage Afsked, men

hun ryster smilende paa Hovedet og gaar med ham ind.

6.

(Skuespiller-foyer) Garoche giver Regissören, der er ifærd med at hænge Prövelister for næste Dag op, nogle Ordre, som Regissören bukkende lover hurtigst at udføre, hvorpaa han forsvinder ind paa Scenen, lige i det Øjeblik, da Jean og Gabriele, hilsende paa Garoche, viser sig i Foyeren og tager Afsked med hinanden. Jean skynder sig op paa sin Garderobe. Da han er forsvunden, begynder Direktören, der stjaalent har betragtet de to, at gøre stærkt Kur til Gabriele, der, skönt hun er en Smule bange for ham, alligevel er munter og frejdig. Da viser Layette sig i Overtøj, og hun kaster sig glad om Halsen paa Faderen. Man ser, at Fader og Datter elsker hinanden højt. De tager nu Afsked med Direktören, der stirrer efter Gabriele med graadige Blikke. Saa nikker han tillidsfuldt og tænder sig en Cigaret.

7.

(Teatrets Skuespiller-Indgang) Layette og Gabriele kommer ud. Han standser saa og siger, at han har nogle Forretninger, som han skal have besörget. Han haaber, at kunne være hjemme om et Par Timers Tid. - Hun bliver bedrövet over at skulle skilles fra Faderen, siger kærligt farvel til ham og gaar. Han stirrer sorgmodigt efter hende, gaar saa til den anden Side.

8.

(Tilskuerpladsen med Scenen i Baggrunden). Tæppet gaar op og Jean staar midt paa Scenen, klædt i et parodierende Hamlet-Kostume, med et Kaalhoved i Haanden, fremsigende en *Travesti* af f.Eks. den beröimte Monolog "at være eller ikke være". Hans

Spil er saa fyldt af genial Komik, at Bifaldet vælder op imod ham, samtidig med, at Buketterne bunker sig op foran ham.

8 a.

I et Nærbillede ses Jean, med Blomster for sin Fod, give saa sælsomme mimiske Udtryk for sin Smerte, at

8 b

Tilskuerpladsernes Publikum bryder ud i en jublende Latter og klapper sindssygt.

9.

I Haab om, at Lykken denne Aften skal staa ham bi, søger Layette den ~~Spillebords~~ Spillebord, hvor han har tabt alle sine Penge.

(Spillesal) Layette, der synes velkendt med Forholdene, træder ind i Salen, om hvis største Bord der er samlet en Snes Mennesker, som dyrker "rouge et noir". Layette gaar rask hen til Bordet, hilst af flere af Gæsterne. Han river febrilsk en Bunke Pengesedler op af Lommen, faar sig en Plads ved Bordet og gør sin Indsats.

10

Efter Forestillingen - - -

(Jean Paaklædningsværelse) Værelset er ved at drukne i Blomster. Iført Sminkekittel sidder Jean foran sit Spejl og tager Sminke bort, mens Paaklæderen trækker hans Sko af - - -

11.

(Spillesalen) Layette vakler bort fra Spillebordet, krængende sin tomme Tegnebog. Han har tabt hver en Skilling. Han vakler ud i

12.

(Garderoben), der er tom, og hvor han segnefærdig støtter sig til det mandshøje Pillespejls Ramme, ser sit fortvivlede Ansigt inde i Spejlet, tager sig sammen, kryber i sit Overtøj og gaar.

13.

Den sidste Udvej - - -

(Teatrets Skuespillerindgang) Layette kommer gaaende, standser, ser mørkt grundende frem for sig, gaar saa beslutsomt ind i Teatret.

14.

(Jean Paaklædningsværelse) Jean staar og trækker i sin Jakke, da Layette viser sig og ønsker at tale med ham. Paaklæderen sendes bort. Layette fortæller, at han har spillet og tabt og har en Underbalance paa 12,000 Kroner i sin Kasse. Han er dybt fortvivlet over den Skam og Vanære, der vil ramme ham - og mest af alt piner det ham, at ogsaa Gabriele vil komme til at lide derunder. Jean staar først som lammet, forklarer saa, at han har sat alt, hvad han ejer, i sit og Gabrieles tilkommende Hjem. Men for Gabrieles Skyld vil han søge at skaffe Layette Pengene, men denne maa saa til Gengæld finde sig i, at han, Jean, træffer Bestemmelse om hans fremtidige Liv. - - Dette gaar Layette ind paa, - blot Jean vil hjælpe ham. Jean beder ham saa vente, til han kommer tilbage, trækker i sit Overtøj, og forlader Garderoben.

15.

(Gabrieles Værelse) Bistaaget af en Syjomfru arbejder hun i straalende godt Humør paa sin Brudekjole, som netop nu bliver

færdig. Gabriele holder den jublende frem for sig og begynder at klæde sig af, for at prøve Kjolen.

16.

Trods det sene Tidspunkt lykkes det Jean Riot at komme ind til en Diskontör, han kender af Navn.

(Diskontörens Stue) Med Lampen i Haanden lukker Diskontören op for Jean, der præsenterer sig og anmoder om et øjeblikkeligt Laan paa 12,000 Kroner, som han vil tilbagebetale i Löbet af 3 Aar. - Den anden farer forfærdet sammen med Summens Störrelse, men da Jean blot roligt gentager sin Anmodning, og da Diskontören kender hans betydelige Position ved Teatret, ender det med, at sidstnævnte med et Nik udfylder et Gældsbevis, som han rækker Jean til Underskrift:

Undertegnede Jean Riot, erkender herved af Diskontör Duvantier Dags Dato at have laant en Sum, stor 12000 Kroner, som han forpligter sig at tilbagebetale i Löbet af 3 Aar med maanedlige Afdrag paa 500 Kroner.

Jean protesterer heftig mod disse Blodrenter, men Aagerkarlen er urokkelig. Jean skriver da under, faar Pengene og gaar.

17.

(Gabrieles Værelse) Hun staar foran det store Pillespejl, iført Nederdelen, som Syjomfruen retter noget ved.

18.

(Jeans Paaklædningsværelse) Layette sidder ventende, da Jean træder ind. Den Gamle er yderst spændt, og aander lettet op, da Jean nikker kort, beroligende tager Pengene frem og siger, at han vil se dem blive lagt i Kassen. Den næste Morgen skal Layette saa rejse til Amerika og forsøge at komme paa ret Køl

igen. Her hjemme kan han ikke blive. - Layette nikker dumpt.
Saa følges de ad gennem

19.

(Foyeren), som et Par Skuespillere netop gaar ud af, -
og ~~gaa~~ i

20.

(Inspektörkontoret), hvor Pengene lægges tilbage i Kassen,
og Jean lader Layette skrive et Brev, der lægges i en Konvolut
sammen med Kontorets Nøgler og overgives ham(Jean), der siger
til Layette, at de saa mødes næste Morgen Kl. 7 ved Amerika=
baaden. - - - Layette nikker lydigt. Han og Jean forlader
Kontoret. -

21.

(Foyer) De to Mænd træder derind og tager Afsked med
hinanden. Layette siger til Jean, at saa stoler han paa, at
han ikke siger noget om Sagens rette Sammenhæng til Gabriele.
Han vil navnlig ikke kunne udholde den Tanke, at han skal miste
sin lille Piges Kærlighed. - Jean lover det og forlader Foyeren.-
Layette staar et Øjeblik med sænket Hoved, gaar saa ud af en
anden Dør.

22.

(Direktörens Kontor) Direktören og Kassereren sidder op=
taget af at gøre Kassen op, da Jean træder ind, overrækker
Garoché Brevet, idet han siger, at Layette har sagt ham, at
han rejser bort - uden at fortælle hvorfor - og har saa bedt
ham besørge dette Brev for ham. Direktören aabner overrasket
Brevet og læser:

Kære Direktör Garoche !

Grundet paa visse private Forhold, som jeg ikke kan gøre Dem Rede for, forlader jeg min Stilling her og rejser til Udlandet.

Med Tak for den Tid, jeg har været i Deres Tjeneste, forbliver jeg

Deres ærbødige

Pierre Layette .

Direktören siger nervöst til Kassereren, at det er bedst, at de ser efter med det samme, om Layettes Regnskaber er i Orden, hvorfor de alle tre forlader Kontoret.

23.

(Inspektörens Kontor) De kommer alle tre derind.

Direktören og Kassereren begynder Undersøgelsen.

24.

(Gabrieles Værelse) Hun har taget Brudedragten af og staar iført en Hverdagsdragt, da hun hører Layettes Trin, og glad løber hen og aabner Døren for sin forgudede Fader, der kysser hende ömt. Hun smiler ad hans sælsomme Alvor, og byder ham med et Fingerkys Godnat, og gaar. Han stirrer efter hende med kærlig Vemod.

25.

(Inspektörens Kontor) Undersøgelsen er sluttet, og Kassereren siger, at saa vidt han kan se, er der intet galt ved Regnskabet. Beroliget forlader alle tre Kontoret og gaar ud i

26.

(Foyeren), hvor Jean tager Afsked med Direktören & Kassereren, der begge forsvinder ind paa Garoches' Kontor.

Jean staar i Billedets Forgrund. Hans Ansigt bærer Præget af Tvivl og Sorg. Tvivl om hans Berettigelse om til straffende at jage Layette i Landflygtighed - og Sorg over den Smerte, dette vil volde Gabrielle. Med bøjet Hoved forlader han Foyeren.

27.

Skilsmisssens Time. - - -

(Dagligstue hos Layette) I den graa Morgendæmring sidder Layette rejseklædt og skriver et Brev, gennemlæser det, lægger det i en Konvolut og stiller Brevet op mod et Blomsterglas. Han lister saa ind i

28.

(Gabrielæs Værelse) hvor han forsigtigt og kærligt kysser den sovende Datter paa Panden, for saa med et dybt Suk at rive sig løs fra Beskuelsen af Gabriele, som han nu maa forlade - og lister tilbage til

29

(Dagligstuen) hvor han tager Kufferten, kaster et sidste bedrøvet Blik om sig, og saa langsomt gaar ud...

30.

(Ved Dampskibsbroen) gaar Jean og venter. Layette kommer nu, faar Billet og nogle Penge. De tager Afsked og Jean gaar.

31.

(Dagligstue hos Layette) Gabriele kommer ind, klædt i en løst hængende Morgendragt, og opdager Brevet fra Layette, bryder det og læser:

Mit eget, elskede Barn!

Omstændigheder, som jeg ikke kan røbe, tvinger mig til at forlade Dig og rejse langt bort. Men tro

intet ondt om mig: jeg rejser bort som en ærlig Mand! Min eneste Glæde nu er Tanken om dit snarlige Giftermaal med Jean. Thi jeg ved, at han er Dig værdig! Lev vel.

Din dybtbedrøvede Fader.

Hun synker hulkende sammen. Lidt efter hæver hun sit forgrædte ANsigt og lytter, skynder sig saa ud og kommer straks efter tilbage med Jean, hvem hun viser Brevet. Han böjer medlidende sit Hoved. Hun gemmer sig hulkende ind til ham.

32.

(Ombord paa Damperen) Layette staar ved Rælingen og stirrer bedrøvet frem for sig. Pludseligt gemmer han Ansigtet i sine Hænder. Hans Albuer hviler paa Rælingen. Billedet toner bort.

II A k t .

33.

3 Aar senere. - - - I Jean Riot's og Gabriele's ellers saa lykkelige Ægteskab er der kommen nogen Disharmoni paa Grund af Jeans nødtvungne Økonomi, som er hans Hustru ganske uforstaaelig. - - -

(Herreverelse)(som 1. men i "færdig Stand -) Jean sidder grundende ved Skrivebordet i Forgrunden. Han tager nogle Sedler ud af sin Tegnebog, lægger dem til Side og begynder saa at skrive. Fra Dagligstuen, man ser i Baggrunden, kommer Gabriele ind med deres lille 2-aarige Datter, Ninon. - Den lille er i lang Natkjole og skal sige Godnat til sin Fader. Da det er

gjort, overgiver Gabriele Barnet til Pigen, der er kommen frem i Døren til Dagligstuen. Jean giver sig til at skrive videre, - men da hans Hustru kommer hen til ham, skubber han Brevet til Side, for at hun ikke skal se det. Hun lægger Mærke til hans Bevægelse - og med en Skuldertrækning og et lidt bedrøvet Smil gaar hun ind i Dagligstuen og sætter sig til at læse. Jean gör Brevet færdigt, dette lyder :

Herr Diskontör DuWantier.

Hermed Kr. 500,- det næstsidste Afdrag paa den Sum, jeg er Dem skyldig. Forventer tilsendt Saldokvitering som sædvanlig.

Jean Riot.

Han lægger Pengesedlerne og Brevet i Konvolutten og lukker den - I det samme rejser Gabriele sig lyttende og gaar hurtigt gennem Herreværelset ud i

34

(Entréen) Hun aabner Døren til Trappen. Udenfor staar et Bud med en stor Kjoleæske. Hun beder Budet, der har en Regning med, vente, og gaar med Esken ind i

35.

(Herreværelset) Jean rejser sig og vender sig spørgende mod hende. Hun aabner lidt nervøst for Esken og tager en pragtfuld Kjole frem. Om den ikke er nydelig ? Hun har set den udstillet i et Vindue i Dag og har forelsket sig i den. Hun har ikke et virkeligt presentabelt Selskabstollette, og den koster kun 500 Kr.

- - - Jean kaster et Blik paa Regningen, lægger den saa paa Bordet og siger roligt, at han er ked af at skuffe hende, men han har ikke Raad til nogen Ekstravagancer i Øjeblikket.

Maaske senere - - - Hun surmuler og begynder at trygle ham om at faa Kjolen.

36.

Teaterdirektör Garoche er den sidste Tid bleven en hyppig Gæst i Jean Riot's Hjem - - -

(Trappeafsats) Budet venter uden for Dören. Garoche kommer op ad Trappen, vil til at ringe paa, - men da han ser, at Dören staar aaben, gaar han lige ind i

37.

(Entréen) Dören til Herreværelset staar paa Klem. Garoche vil banke paa, betænker sig - og lytter.

37 a.

(Herreværelset) Gabriele fortsætter sine Overtalelsesforsög, og gör ivrig Jean opmærksom paa, hvor yndig Kjolen er.... Men han ryster bestemt paa Hovedet. Hun föler sig krænket og forurettet, smider Kjolen ned i Esken og siger, at hun ikke kan forstaa, at det kan betyde saa meget for ham, der dog tjener ganske godt, at give hende en Kjöle til 500 Kr. Men hun har længe haft en Fornemmelse af, at han skjuler noget for hende. - - Jean forsöger at tale hende til Rette, - men hun vender sig - sur og vrippen - fra ham.

37 b.

(Entréen) Direktören smiler tilfreds. Den lille Scene, han har været Vidne til, giver ham Löfter om, at han vil faa Held med sig i Udförelsen af visse, mindre noble Planer, han nærer. - - Han banker paa - og gaar ind. - - -

38.

(Herreværelset) Han kommer ikke helt belejligt, - men han lader som intet. Gabriele faar i en Fart törret Taarenne bort, der er begyndt at piple frem i Øjenkrogene og rækker ham sin Haand, som han kysser erbödigt. Saa faar Jean Riot et kammeratligt Haandtryk, - og Garoche tager saa et Par Billetter frem og siger, at han er kommen i Besiddelse af et Par Billetter til Velgörenhedskarnevallet, der skal afholdes om Aftenen, - og som han vil stille til Disposition for Ægteparret. - - Men Jean ryster paa Hovedet og siger roligt, at det kan der ikke være Tale om. Forelöbigt maa de afholde sig fra at udvise nogen större Ødselhed. - - - Garoche kommer smilende med nogle Protester, men Jean betyder ham, at der ikke er nogen Grund til at tale mere om den Ting, - og han giver sig til at pakke Kjolen ned i Æsken igen. Gabriele har tavst været Vidne til Optrinnet. Hun er nær ved at græde, - og da Jean gaar ud med Æsken, lader hun sig falde ned i en Stol og presser Lommetörklædet mod sine Øjne. - - Direktören böjer sig - med et triumferende Smil - ned over hende, og lader yderst deltagende. -

39.

(Entréen) Jean giver Budet Æsken og Regningen tilbage og sender ham bort, efter at have givet ham en Drikkeskilling... Saa gaar han med et bittert Smil om Læben - tilbage mod

40.

(Herreværelset) Garoche lader kærtegnende sin Haand glide hen over Gabrieles Haar og kysser ömt hendes slapt nedhængende Haand. Jean kommer ind - og betragter med Uvilje Garoche, der gaar bort fra Gabriele, da han hörer Jean komme.... Saa gaar Direktören, efter at være kommen med et Par beklagende Ord om,

at han ikke ser dem ved Festen... Jean tager en yderst kølig Afsked med ham..... Da Ægtefællerne er alene, giver Gabriele sine Taarer frit Löb... Jean betragter hende bedrövet, ser paa sit Ur og siger, at nu maa han paa Teatret, og han vil nödig have, at de skal skilles som Uvenner.... Men Gabriele stöder ham frø sig og löber ud gennem Dagligstuen.... Jean ser efter hende - og gaar saa stille ud af Dören til Entréen.

41.

(Foran Ejendommen) Garoche kommer ud fra Gadedören, ständser og grunder over noget... Han nikker saa beslutsomt - lader særdeles tilfreds med den gode Ide, han har faaet, og skynder sig bort....

42.

(Kjolemagasin) Budet, der var oppe hos Riot, aflægger Rapport til Ekspeditionschefen, da Garoche kommer ind.... Han forklarer Chefen/ noget, idet han peger mod Kjoleæskan... Chefen nikker forstaaende -, og förer saa Direktören hen til en Pult. Direktören giver sig til at skrive...

43.

(Jean Riot's Paaklædningsværelse) Jean kommer ind i Værelset; hvor Paaklæderen gaar og sysler... Jean finder et Brev paa Bordet og læser :

- - - og jeg har nu faaet en Regissörstilling ved det amerikanske Pantomineselskab; Exelciø- og haaber nu paa Fremtiden. Vi skal först gennemtrawle Amerika og saa paa en Tourné til Europa. Maatte den Dag komme, da jeg atter kan se Dig og min elskede Datter roligt i Øjnene.

Som foreløbigt Afdrag vedlægger jeg en Chec paa Kr.2000.
De kærligste Hilsner til Dig fra din taknemlige
Pierre Layette. -

Jean stirrer et Øjeblik eftertænksomt frem for sig - saa stikker han Brevet til sig og giver sig i Lag med Omklædningen.

44.

(Kabinet) Gabriele sidder - misfornøjet med sig selv og hele Verden - i en Sofakrog og tørrer Taarerne af sine Øjne; hun lytter pludselig - men fortsætter saa sine mørke Grublerier. Pigen kommer ind med den samme Kjøleske, som var i Huset for lidt siden. Gabriele betragter den bestyrtet, udspørger ivrigt Pigen, der blot kan oplyse, at den er bleven afleveret. Pigen gaar, - og Gabriele, der i første Øjeblik tror, at det er hendes Mand, der alligevel har villet glæde hende, aabner henrykt Æsken. Hun finder et Brev i den, betragter det forbløffet - og læser saa!

Kæreste Frue.

Jeg kan ikke taale at se Taarer i Deres skønne Øjne og sender Dem derfor Genstanden for Deres Ønsker med en ydmyg Bøn om, at De blot vil bære den et Par Timer ved Karnevalet i Aften. Jeg venter med min Bil udenfor Deres Bopæl, Kl. 9., og bringer Dem tilbage, inden Deres Mand vender hjem. Jeg ved, at han har visse Hemmeligheder, som han skjuler overfor Dem, saa De bør ikke være engstelig for at gøre Gengæld.

Deres ærbødige

Garoche.

Harmen blusser straks op i Gabriele, men saa fanges hendes Blik af Dragten, og hun lader sine Hænder glide beundrende hen over den. Hun grunder et Øjeblik, saa bider hun Læberne fast sammen, smiler lidt usikkert, - griber saa Dragten og Æsken og gaar hurtigt ud.

45.

Klokken 9. -

(Udenfor Jean Riots Bopæl) En Bil ruller op. Garoche stiger ud, - kaster et spejdende Blik op mod Vinduerne og giver sig roligt til at gaa frem og tilbage paa Fortovet.

46.

(Soveværelset) Gabriele er trukket i det nye Toilette, der klæder hende bedaarende... Hun kaster et Blik ud af Vinduet, - staar et Øjeblik ubeslutsom... Hun betragter sig endnu en Gang i det store Spejl, ved endnu ikke rigtigt, hvad hun vil, - men træffer saa den afgørende Bestemmelse. Fra en Skuffe tager hun en sort Halvmaske frem - slynger et Tørklæde om Hovedet, - smider sin Aftenkaabe om sig, slukker- og gaar med Halvmasken i Haanden ind i

47.

(Barneverelset) Hun konstaterer, at baade Ninon og Pigen sover trygt... Hun vakler endnu et Øjeblik i sin Beslutning, - men saa blusser Harmen og Trodsen atter op i hende, og hun skynder sig ud.

48.

(Foran Riots Bopæl) Garoche gaar og venter. Et triumferende Smil spiller om hans Læber, da Gabriele kommer ud... Han hilser ærbødigt, aabner tavs Bildøren for hende - og følger saa selv efter. - - - Bilen kører - - -

49.

(I Bilen) Garoche trykker et fyrigt Kys paa Gabrieles Haand, - men hun trækker den hurtigt til sig og gemmer sig øngstelig og urolig i Vognens ene Hjørne. Direktøren anser det

for klogest at opgive videre Tilnærmelser foreløbig, og begynder en livlig - og ligeegyldig Konversation... Gabriele svarer kun med Enstavelsesord. Hun begynder allerede at fortryde, at hun har indladt sig paa dette Eventyr. - -

50.

I den store Mellemak. - - -

(Jean Riots Garderobe) Jean kommer ind.... Han er i Kjole og hvidt, - lader sig falde træt og uoplagt ned i en Stol, - stirrer frem for sig og ser i et Syn, der toner frem, Gabrieles taarevedede Ansigt.... Han grunder et Øjeblik, vender sig saa mod Paaklæderen, der diskret har holdt sig tilbage, og beder ham skaffe en Bil hurtigst. Han vil benytte Mellemakten til at tage hjem og se til sin Kone, der ikke er rigtig rask. Han er tilbage om et Kvarter.... Paaklæderen skynder sig ud, - og Jean river hurtigt sin Paryk af, tørrer Sminken af sit Ansigt og iler ud. - - -

51.

(Karnevalssal) I Forgrunden en Terrasse, hvorfra en bred Trappe fører ned til Salen, hvor der danses.... Gabriele og Garoche kommer frem paa Terrassen. Han byder hende til Dans - men hun, der allerede begynder at fortryde sin Letsindighed, har mest Lyst til at styrte bort fra det hele. Direktören taler imidlertid indsmigrende - og samtidig spottende - til hende - og det ender med, at hun styrter sig ud i Kankan'en.

52.

Jean Riot, der pines ved Tanken om, at han og Gabriele er skiltes i Vrede, tager hjem for at faa tilvejebragt Forsoning - -

(Foran Jean Riot's Bopæl) En Bil standser. Jean Riot

springer ud, beder Chauffören vente og skynder sig op i Ejen-
dommen...

53.

(Herreværelset) Han kommer ind, - tænder, - ser at Værel-
set er tomt og iler saa gennem det ind i Dagligstuen og videre
ind i

54

(Soveværelset) Dette finder han til sin Overraskelse ogsaa
tomt - lige som Sengen er urørt... Han støder mod Kjølesken, -
bliver mistænksom, smider noget af Gabriëles Tøj, som ligger paa
en Stol, til Side og kommer derved til at rive Garoche's Brev
paa Gulvet. Han tager det op og læser det bestyrtet. Straks
bliver han som lammet, - men i næste Øjeblik blusser Harmen og
Vreden op i ham... Han krammer Brevet sammen i Haanden, - løfter
denne truende og vakler hurtigt ud - - -

55.

(Uden for Jean Riot's Bopæl) Han styrter ud af Gadedøren,
giver Chauffören en Ordre og kaster sig ind i Bilen, som straks
efter kører - - -

56.

(Paaklædningsværelset) Paaklæderen gaar nervøst og venter, da
Regissören styrter ind og spørger efter Jean Riot. Tæppet skal
straks gaa op, og Jean maa være paa Scenen. Paaklæderen for-
tæller, at Skuespilleren er taget hjem. Regissören vrider for-
tvivlet sine Hænder og styrter ud, - med den benauede Paaklæder i
Hælene paa sig - - -

57.

(Skuespillerfoyeren) Regissören griber Telefonen - - -

57 a.

(Barneverelset) Barnepigen hörer Telefonen kime, rejser sig op i Sengen og tænder... Hun lytter et Øjeblik, ryster uforstaaende paa Hovedet og gaar saa ud - - -

57 b.

(Skuespillerfoveren) Regissören, der dirrer af Nervösitet og Utaalmodighed, raaber i Telefonen - og ryster fortvivlet paa Hovedet. Paaklæderen er ligesaa ulykkelig.

57 c.

(Herreværelset) Barnepigen kommer fra Dagligstuen, ser sig overrasket om, forblöffet over, at der ingen lader til at være hjemme. Saa tager hun Telefonen og siger, at hverken Herren eller Fruen er til Stede, og at hun ikke aner, hvor de er henne - - -

57 d.

(Skuespillerfoveren) Regissören smider Telefonröret paa Plads, river sig fortvivlet i Haaret og ~~XXXXXX~~ styrter saa ud... Paaklæderen stirrer - stum af Overraskelse - efter ham.

58.

(Foran Karnevalsbygningen) Jean Riot's Bil körer frem. Han skynder sig ind ad Hovedindgangen.

59.

(Karnevalssalen) Garcoche förer Gabriele op paa Terrassen.. Han peger ud til Siden og foreslaar noget... Hun ryster benøgtende paa Hovedet - men lader sig dog före bort.....

60.

(Andet Steds paa Terrassen) Han förer hende til Sæde i en

magelig Stol, giver Tjeneren en Ordre - og rykker saa tæt hen til hende....

61.

(Karnevalssalen) Jean Riot kommer frem paa Terrassen... Hans forstenede Træk danner en stærk Kontrast til de övrige muntre og glade Ansigter... Han stirrer opmærksomt ned i Salen, men faar ikke Øje paa dem, han søger... Saa ser han til Siden, ... og pludselig giver det et Choc i ham. Han støtter sig tungt til Gelønderet - og gaar saa langsomt yd til Siden - -

62.

(Andet Steds paa Terrassen) Tjeneren kommer med Champagnen og skænker op... Fra Billedets ene Side kommer Jean Riot ind. Han standser og stirrer med Smerte og Sorg i Blikket mod Garoche og Gabriele... Direktören vil hilse paa hende, og Gabriele hever da ogsaa sit Glas... Men i det samme ser hun til Side og faar Øje paa sin Mand, der med stum Fortvivlelse betragter hende. - - - Glasset falder ud af hendes Haand og med et halvkvalt Skrig rejser hun sig. Direktören vender sig bestyrtet, men i det samme vender Jean Riot sig fra dem og gaar hurtigt bort... Gabriele staar et Øjeblik som rodfæstet, - saa strækker hun med taarefyldte Øjne Hænderne frem - og vil saa styrte efter Manden. Garoche søger at holde hende tilbage, men hun støder ham fra sig og iler bort.... Han skærer en ørgerlig Grimace, og rasende over den Ende, Eventyret har taget, lader han sig falde ned i Stolen.

63.

(Foran Karnevalsbygningen) Jean Riot kommer ud, - sætter sig i Bilen, der venter - og kører bort. - Straks efter

kommer Gabriele til, - opdager til sin Fortvivlelse, at Manden er kørt - og raaber hurtigt en Bil an - - -

64.

(Tilskuerpladsen i Teatret) Publikum giver sin Utaalmodighed til Kende, - og nu gaar Tæppet da ogsaa op - Men det er Regissören, der kommer frem paa Scenen - - -

64 a.

Nærbillede af Regissören, der meddeler, at paa Grund af Jean Riots pludselige Sygdom, kan Forestillingen ikke fortsættes.

64 b.

(Tilskuerpladsen) Tæppet glider atter ned, - og arrige og ivrigt diskuterende forlader Publikum Teatret. - - -

65.

(Barneverelset) Barnepigen sætter ivrigt optaget af at faa Ninon til at sove, da Jean Riot vakler ind... Han betyder Barnepigen, at hun skal gaa ud - og lægger sig paa Knæ ved Barnets Seng og trykker sit af dybeste Fortvivlelse furede Ansigt ind mod Ninons bløde Kind... Gabriele kommer stille ind, bliver et Øjeblik staaende i Døren og betragter med taareblanke Øjne de to, der er hende kære... Saa gaar hun nærmere.... Jean Riot rejser sig, betragter hende med et foragteligt Blik og siger haardt, at mellem dem maa nu alt være forbi. Den Sorg, hun har forvoldt ham, vil han sent forvinde. Hendes Ret til Barnet vover han ikke at bestride, - og vil hun gøre noget af det, hun har forbrudt mod ham, godt igen, skal hun love ham at være Barnet en god Moder - - Endnu en Gang knuger han Ninon ind til sig.... Saa gaar han hurtigt ud, - uden at give Gabriele Lejlighed til at tage til Genmæle... Hun kalder ham tilbage, - men Døren er og bliver lukket, - og hulkende synker hun saa ned ved sit Barns Seng - - -

66.

(Kneipe) Jean Riot kommer ind og sætter sig stille ved et Bord i Forgrunden.... Han kræver en Flaske Vin ind - og tømmer hurtigt et Glas... Han støtter Hovedet mellem Hænderne og stirrer frem for sig med haabløs Fortvivlelse. i Blikket. - Billedet toner bort. -

~~R~~

III A k t .

67.

Efter at have flakket det meste af Europa om et Aarstid, er Jean Riot, hvis Subsistensmidler er sluppet op, atter paa Vejen hjem - -

(Jernbanekupé) Jean Riot sidder og stirrer stift frem for sig... Han er kommen til at se ældre ud, og hans Mund er knebet tæt sammen som i stadig Smerte... Med et Ryk river han sig ud af den drømmende Tilstand, han var hensunken i, og bøjer sig ud af Vinduet - - -

68.

(Ved en Mellestation) Jean vinker en Avissælger hen til sig - køber nogle Blade - og Toget ruller videre - - -

69.

(Kupéen) Jean løber med en ligegyldig Mine Avisen igennem. Hans Interesse fanges omsider af en Annonce. Han læser :

Det amerikanske Pantomimeselskab

"Exelcior" søger - paa Grund af Sygdom - en absolut første Klasses komisk Kraft, der kan optræde i Pierrotroller. Henvendelse til Direktør White, Hotel "Fönix", Vær. Nr.17.

- - - Jean Riot stirrer grundende frem for sig.... Et bittert

Smil kruser hans Leber..... Skulde han forsøge sig som Pjerrot? -
Ja, hvorfor ikke. - -

70.

Jean Riot søger Engagement ved "Exelcior" - ved hvilket Selskab
Layette stadig gør Tjeneste som Regissør - - -

(Hotellverelse) Direktøren konfererer med Layette, der gør
et noget forsumpet Indtryk, og en anden Funktionær, da en Tjener
kommer ind og meddeler, at der er en Herre, der vil tale med
Direktøren. - - - Direktøren nikker og sender sine to Under=
ordnede bort. Layette gaar sidst og møder i Døren Jean Riot...

70 a.

Nærbillede af Jean Riot og Layette, der overraskede stirrer paa
hinanden. Saa rækker Jean den gamle Mand sin Haand og beder ham
vente paa sig nede i Restauranten... Han har til Hensigt at
søge Engagement ved Selskabet. - - - Layette nikker, - stadig
noget overrasket, og gaar - - -

70 b.

Saa gaar Jean hen til Direktøren og præsenterer sig. Han bliver
modtagen med megen Velvilje, og de to Mænd kommer snart overens...
Direktøren
EKK udfylder en Kontrakt og skyder den hen mod Jean, der under=
skriver, efter at have sagt, at han ikke ønsker at optræde under
sit eget Navn af visse Grunde. Direktøren samtykker, og Jean
trækker sig tilbage.

71.

(Ved et Bord i Restaurationen) Layette sidder utaalmodig og
venter, medens han ivrigt nipper til sin Whisky... Endelig kom=
mer Jean.... De to Mænd sidder et Øjeblik tavse... Jean betrag=

ter sin ældede Svigerfader og siger saa, at har Livet ikke været ham, Layette, blidt, er det heller ikke blevet det for ham, Jean, som han havde ventet. For et Aar siden skiltes hans og Gabrieles Veje - - - Layette betragter ham bestyrtet, og Jean Riot giver sig saa langsomt og modvilligt til at fortælle - -

72.

Efter Bruddet med Manden har Gabriele slaaet sig ned i en fredelig Provinsby og ernærer sig og sit Barn ved at give Musikundervisning - - -

(Beskeden, men hyggelig Dagligstue) Gabriele slutter Undervisningstimen med en lille Elev. Det Aar, der er gaaet, har sat sit Præg paa hende. Hun er stadig smuk, - men der er noget afdæmpet og stille over hende, - hun smiler sjældent, og man forstaar, at den Krise, hun har gennemgaaet, har modnet og forædlet hende.... Da Eleven er gaaet, samler hun nogle Noder i en Mappe og gaar med den ind i

73.

(Spisestuen) Den 3-aarige Ninon sidder og ser Billeder i nogle Aviser, som en meget ungdommelig Barnepige viser hende. Ninon er meget optaget af et Billede, og da Moderen kommer ind, skal hun absolut se, hvad det er, der optager hende. Gabriele ser et Avertissement om "Det amerikanske Pantomimeselskab", der om Eftermiddagen Kl. 4 giver en Börneforestilling paa Teatret, hvor "Den uheldige Pjerrot" opføres. - Ved Siden af Texten er et stort Billede af den helt hvide Pjerrot. - - - Ninon siger, at hun vil se "hvide Mand" - og Gabriele nikker da ogsaa smilende og siger til Barnepigen, at hun kan gaa i Teatret med den Lille. Selv har hun et Par Musiktimer at give - - - Ninon er henrykt, og Gabriele bærer hende saa ud.

74.

(Jean Riots Garderobe) Jean sidder og lægger sin Pjerrotmaske, medens han veksler nogle Ord med Layette, der straks efter gaar med nogle Papirer, han har i Haanden.

75.

(Vestibulen med Billetkontoret og Garderoben) Publikum - hovedsagelig Börn - strømmer ind. Nogle Mennesker staar foran Billetkontoret. Fra Billedets Sidegrund kommer Gabriele ind med Ninon og Barnepigen. Layette kommer stavrende fra en Dør i Baggrunden og forsvinder ind i

76.

(Billetkontoret) Han lægger de Lister, han kom med i Haanden, fra sig - og venter paa at faa Billetdamen i Tale.... I Billethullet ser man Gabrieles Ansigt... Layette faar ^{ogsaa} Øje paa det. Det giver et Choc i ham. Han tumler et Par Skridt tilbage og støtter sig tungt til Væggen.. --- Saa lister han ud af Billetkontoret. - -

77.

(Vestibulen - som 75) Gabriele gaar bort fra Billetkontoret og giver Barnepigen de to Billetter, hun har löst. Layette er kommen ud fra Billetkontoret og skjult i en Krog er han dybt grebet Vidne til, at Gabriele tager en rörende Afsked med sin lille Pige, - hans Barnebarn. - - - Da Pigen og Ninon gaar hen mod Garderoben, lister den gamle Mand fortumlet ud ad Døren i Baggrunden . -

78.

(Stor Gang med Trappe, der förer op til Garderoberne osv.)

Layette baver omtrent som en drukken op ad Trappen - - -

78 a.

(Trappeafsats) - - - og ind ad den første Dør paa højre Haand - - -

79.

(Regissörkontoret) I det lille og uordentlige Værelse synker Layette sammen paa en Stol... Han sidder og rokker uroligt frem og tilbage, - lister saa hen til et Skab, tager et Spritapparat og en Flaske Rom frem. Han faar Ild paa Apparatet, sætter Vand over - og falder saa i Tanker, der brat afbrydes, da Direktören kommer ind. Layette farer forfjamsket op, og da Direktören harmfynsende gör ham opmærksom paa, at han maa lade være med det Drikkeri, hvis han da vil blive hos ham, - slukker Layette med en ydmyg Mine for Apparatet - og følger saa ud efter den arrige Direktör - - -

80.

(Tilskuerpladsen) Det ungdommelige Publikum stirrer i spændt Forventning mod Fortæppet, der endelig glider op... Columbine holder Stevnenöde med Harlekin og overraskes af Pjerrot.

80 a.

(Selve Scenen) Man ser lidt af Pantomimen. Pjerrots Grimacer er uimodstaaelige. - - -

80 b.

(Blandt Publikum) Man ser i Nærbillede nogle leende Barneansigter, blandt hvilke Ninon'er det mest straalende. Den lille Pige klapper jublende i Hænderne - -

~~80~~.

Efter Forestillingen - - -

(Regis.kontoret) Layette kommer ind med forskellige Regisgenstande, som han lægger til Side.... Han kaster et Blik mod Spritapparatet, der stadig staar paa Bordet, - ser ud ad Dören - og tønder saa med rystende Hænder Apparatet...

82.

(Vestibulen - som 75) Publikum "slaas" for at faa deres Tøj. Ninons Barnepige indskerper den Lille, at hun skal blive, hvor hun er, medens hun, Barnepigen, søger at faa fat i Tøjet... Men da Ninon er overladt til sig selv, ser hun sig nysgerrig om og lister saa hen til Dören i Baggrunden.

82 a.

(Ved Dören) Hun faar med lidt Møje og Besvær listet den op - - - og gaar saa ind i

83.

(Den store Gang ved Trappen, - som 78) Efter at have undersøgt Terrainet, tripper hun forsigtigt op ad Trappen - -

83 a.

(Trappeafsatsen - som 78 a.) - - - og banker paa den første Dör paa højre Haand - -

84.

(Regiskontoret) Layette farer op, - stirrer uroligt mod Dören - og skynder sig saa at stille Spritapparatet ind bag et Forhæng, der dækker hans Garderobe, - uden at give sig Tid til at slukke Apparatet - - - Saa lukker han Dören op - og ind tripper til hans store Overraskelse den lille, nysgerrige Ninon, - som han straks genkender..... Ninon nikker frejdigt til ham

og siger, at hun vil se den morsomme, hvide Mand - - -
 Layette stirrer med store Øjne, som Taarerne blænder, paa hende,
 og først da hun gentager sin Anmodning, forstaar han hende....
 Han sætter hende varsomt op i den store Lænestol, der rummer
 Værelsets eneste Siddeplads, og skynder sig ud - - -

84 a.

Nærbillede af Forhænget, som Spritapparatet antænder - -

84 b.

(Hele Værelset) Ilden begynder at faa fat i Forhænget...
 Ninon ser nysgerrigt interesseret paa det. Bange er hun ikke -
 - -

85.

(Jean Riot's Garderobe) Layette vakler ind til Jean, der
 er ved at gnide den hvide Sminke af sit Ansigt... Den Gamle
 fortæller aandelöst, at han har opdaget, at Gabriele er i Byen,-
 samt at hendes og Jeans Barn i dette Øjeblik befinder sig inde
 i hans Værelse, hvor hun utaalmodig venter paa at faa den hvide
 Mand at se - - - Jean stirrer vantro paa ham, - men Layette
 gentager sin Beretning..., Et lykkeligt Smil breder sig om
 Jeans Læber. Han betyder Layette, at han skal gaa - og sige,
 at han, Jean, kommer straks. Layette skynder sig ud - og hur-
 tigt giver Jean sig atter til at sminke sig - - -

86.

(Trappeafsatsen) Layette kommer fra Jeans Garderobe og gaar
 hen til sit Værelse. Uden for dette standser han forfærdet.
 Der pipler Røg ud fra Dørsprækken og Nöglehullet... Han aabner
 hurtigt Døren - og en kvælende Røg slaar ham i Møde... Han vakler
 et Skridt tilbage,, griber sig til Hjertet,-og synker sammen,

tilsyneladende livlös... Tanken om, at det er ham, der indirekte har bragt Barnebarnet i Livsföre, har gjort det af med ham. - -

87.

(Vestibulen) Barnepiggen spørger angst og urolig et Par Funktionærer, om de ikke har set noget til Barnet... De ryster benægtende paa Hovedet. Gabriele stormer ind, faar til sin Forfærdelse at vide, at Barnet er forsvunden. - - - I det samme kommer et Par Maskinfolk hurtigt ud fra Døren i Baggrunden, - fortæller ophidsede, at det brænder i Regissörkontoret. Teatrets Funktionærer stormer ud af Døren i Baggrunden. - Gabriele og Barnepiggen følger uvilkaarligt efter dem - - -

88.

(Den store Gang - som 78) Den överste Del af Trappen er indhyllet i Rög. Maskinfolk og Funktionærer farer forvildede om mellem hinanden, faar fat i nogle Ildslukningsapparater, og iler op ad Trappen. De to ængstelige Kvinder er med bange Øjne Vidne til Scenen.

89.

(Trappeafsatsen) Jean Riot, maskeret som Pjerrot, kommer ud fra sit Paaklædningsværelse, opdager, at der er Brand i Regissörkontoret og stormer forbi Maskinfolkene - der er i Færd med at tage sig af den bevidstløse Layette - og ind i Værelset... Straks efter kommer han tilbage med Ninon i sine Arme... Den lille er bevidstløs - men uskadt. - Jean betragter ömt sin Datter - og gaar saa hen mod Trappen. - -

90.

(Den store Gang) Jean kommer ned ad Trappen med Ninon i

sine Arme..... Gabriele er en Besvimelse nær, da hun forstaar, at hendes Barn har været i Fare..... Hun styrter hen mod Trappen - - -

90 a.

Nærbillede af Jean, der lægger Barnet ovær i Moderens Arme - I hans Øjne læser man, hvor dybt Mødet med den Kvinde, han aldrig har ophørt at elske, griber ham.... Men hun genkender ikke sin Mand i den hvide Pjerrot, men er helt optaget af Ninon - -

90 b.

(Den store Gang) Gabriele gaar med Barnet, fulgt af den brödebetyngede Barnepige.... Layette er bleven baaret ned ad Trappen og ind ad Dören ved Siden af den: - - Jean Riot stirrer sørgmodig efter sin Hustru og sit Barn. Saa sænker han Hovedet og gaar langsomt ind i Direktörens Kontor, hvor Layette er bragt ind. - - Det er imidlertid omtrent lykkedes Teatrets Folk at faa Bugt med Ilden..... Rögen er omtrent holdt op med at velde ind fra det brændende Værelse..

91.

(Direktörens Kontor) Layette er bragt til Hvile paa en Divan og ligger stille hen. Direktören siger til Jean, der er kommen ind, at det kunde se ud til, at Layette er bleven ramt af et Slagtilfælde. Nu maa de foreløbig vente og høre den tilkaldte Læges Mening.... Jean Riot nikker og gaar stille ud - -

92.

(Soveværelse) Gabriele og Barnepigen bringer Ninon i Seng... Pigen gaar ud og kommer straks efter tilbage med en Læge... Han undersøger den Lille, ryster betænkeligt paa Hovedet - og giver sig saa til at udspørge Gabriele... Ninon kaster sig uroligt om

i sin lille Seng - - -

92 a.

Nærbillede af Ninon, der i Febervildelse raaber, at hun vil se "den hvide Mand" - og halvt rejser sig op i Sengen og strækker Armene frem...

92 b.

(Soveværelset) Lægen faar bragt hende til Ro igen, siger, at da Barnet har høj Feber, vilde det være det klogeste at føje det i dets Ønske og skaffe "den hvide Mand", det gyl se, herhen... Ellers falder det næppe til Ro.... Gabriele nikker - og giver Pigen en Ordre... Pigen nikker forstaaende og skynder sig ud. -

93.

(Jeans Garderobe) Jean er omtrent omklædt. - Hans Tanker beskæftiger sig stadig med Hustruen og Barnet, som Skæbnen atter har ført ind paa hans Vej. -

94.

(Teatrets Vestibule) Barnepigen styrter ind og forklarer ophidset en Kontrollör, at hun maa tale med "Pjerrot". Kontrollören fører hende ud af Dören i Baggrunden - - -

95.

(Jeans Garderobe) Jean Riot er ved at gøre sig helt færdig, da Kontrollören kommer med Barnepigen, som ophidset fortæller, hvad hendes Ærinde gaar ud paa. - Jean Riot forstaaer, at hans Barns Liv staar paa Spil, og skyndsomt smider han Pjerrotdragten, Sminke og de andre nødvendige Ting ned i en Koffert og skynder sig ud sammen med Pigen - - -

96.

(Direktörens Kontor) Lægen^{er} (kommen og holder nogle stimulerende Draaber i Halsen paa den stadig bevidstløse Layette.. Han kommer da ogsaa til sig selv igen, - men er meget svag... Han betyder de andre, at han vil skrive... og faar da ogsaa Skrivematerialer....

97.

(Entré hos Gabriele) Barnepigen ind ad Yderdøren med Jean Riot. Hun viser ham ind i et lille Værelse, hvor han kan klæde sig om - - -

98.

(Gæsteværelse eller lign.) Jean begynder hurtigt at foretage Ommaskeringen - -

98 a.

(Soveværelset) Pigen ind, - fortæller, at "den hvide Mand" er kommen - og er ved at klæde sig om i Gæsteværelset...

99.

(Direktörens Kontor) Layette slutter Brevet, faar lagt det i en Konvolut, skriver uden paa, peger spørgende paa Udskriften, der ~~lyder~~ : Fru Gabriele Riot.... Lægen nikker. Han skal nok sørge for, at det kommer den Rette i Hænde, - og han forklarer hurtigt en af de tilstedelevende, hvor Adressaten bor.... Et lykkelige Smil opklarer Layettes Ansigt, - og han synker tilbage paa Pudlen. -

100.

(Gæsteværelset) Jean Riot er nu maskeret som Pjerrot. Tanken om, at han atter skal stilles over for Hustru og

Barn, gör ham nervös. - - Han betvinger sig dog - og gaar ud i

101

(Entréen) hvor Pigen gaar uroligt frem og tilbage. Hun fører ham straks ind i

102.

(Sygeverrelset) Jean tager sig med en Viljesanspændelse sammen, nikker flygtigt til Gabriele og Lægen - og gaar saa hen til den lille Barneseng. Lægen betyder Gabriele, at hun skal gaa til Side.

102 a.

Nærbillede af Jean ved Ninons Seng. Han ler til Barnet, lægger sit Ansigt i de pudsigste Folder. - Ninon smiler, - rejser sig lidt op og breder Armene ud... Graaden arbejder sig op i Halsen paa Jean Riot. Han kan ikke betvinge sig længere, - men kaster sig paa Knæ foran Sengen og kryster den Lille ind til sig.... Barnet slaar jublende sine Arme om hans Hals.....

102 b.

(Soveverrelset) Lægen gaar hen til Jean, tager forsigtigt Ninons Hænder fra hans Hals og lægger hende til Hvile... Hun falder straks hen i en rolig Søvn, hvilket Lægen med et tilfreds Smil gör Gabriele opmærksom paa... Jean har rejst sig, - og med Hjertet fuldt af Taknemlighed mod den Mand, der maaske har frelst hendes Barns Liv, - griber hun hans Haand og presser den mod sine Læber.... Jean Riot trækker Haanden til sig - - - Han vil sige noget, - men Bevægelsen overmander ham, - og han styrter ud... Gabriele stirrer overrasket efter ham, - saa kaster hun sig paa Knæ ved Barnets Seng. Lægen fjerner sig stille.

103.

(Gæsteverrelset) Jean kommer ind - Hans Sind er i heftigt Oprør efter det sidste Optrin... Han har svært ved at faa begyndt paa Omklædningen...

104.

(Soveverrelset) Gabriele sidder endnu og lytter til Barnets regelmæssige Aandedræt, da Pigen kommer ind med et Brev... Gabriele rejser sig - og læser overrasket.:

Min elskede Datter!

Naar Du faar disse Linjer, er jeg ikke mere. - Derfor skal Du nu vide, at Jean i sin Tid - kort før jert Bryllup - kom i Aagerkarlekløer for at frelse mig fra Straf og Vanære. Jeg har forstaaet, at det indirekte har været hans Offer, der skilte jer, - men endnu er det ikke for sent til, at alt kan blive godt. Det er Jean, der udfører Pjerrotrollerne ved vort Teater...

En sidste Hilsen

Din angerfulde Fader...

Faderens Tilstaaelse griber Gabriele dybt. Hendes første Tanke gælder Jean. Hun forstaar, hvad han maa have lidt, og hvor tungt det maa have været for ham, alene at bære paa Hemmeligheden om hendes Faders Brøde.... Taarerne pipler frem i hendes Øjne... Saa smiler hun lykkeligt: endnu er det ikke for sent for hende at gøre sin Uret god igen.... Hun kaster et Blik til Barnet, der sover trygt, og iler saa ud af Verrelset -

105.

(Entréen) Hun iler hen til Gæsteverrelsets Dør, - staar et Øjeblik uden for denne, som for at samle Mod... og aabner saa Døren.

106.

(Gæsteverrelset) Jean er omklædt og er ved at pakke Pjer-
rotdragten ned, da Gabriele kommer ind. Han vender sig, farer
sammen, da han ser, hvem det er, - og bøjer Hovedet. Gabriele
gaar stille hen til ham og rækker ham Faderens Brev... Han
læser det... og ser saa spørgende paa hende.... Hun lægger
blidt sine Arme om hans Hals og betragter ham med et ömt og
taarevædet Blik..... Saa spørger hun ham, om han kan tilgive,
at hun den Gang nærede Mistro og Mistillid til ham..... Med
et lykkeligt Smil nikker han - og drager hende varsomt ind til
sig. - - - - - Billedet toner bort.
